

[Tange.]

fagforening efter min opfattelse har misbrugt sin magt, og jeg vil i arbejdsmarkedsudvalget fremlægge en domsudskrift, der viser dette, men jeg kan selvfølgelig ikke komme nærmere ind på det her.

Med hensyn til hr. Ninn-Hansen, der taler om, at man skal lade arbejdsmarkedets parter ordne det osv., vil jeg kun sige, at det er jo specielle tilfælde, vi taler om i dette lovforslag. Det er tilfælde, hvor der i virkeligheden ikke er nogen på den ene side til at forhandle. Det er da rigtigt, som hr. Ninn-Hansen siger, at der er en ledelse, men det er advokater, og det er ikke ejeren. Det er advokater og andre, der bliver sat ind som likvidatorer, og som ikke har mulighed for i første omgang at overskue boernes stilling. Er der penge, bliver lønningerne for tiden før likvidationen eller konkursen selvfølgelig betalt til sin tid til Lønmodtagernes Garantifond, som har lagt dem ud til arbejderne. Der er ikke tale om, at der er nogen, der skal forraskes eller skal have mindre ud af det, eller nogen, der skal have mere ud af det på andres bekostning. Det er simpelt hen for mig at se efter lovforslaget meningen, at man skal søge at bevare arbejdspladser, man skal så vidt muligt undgå blokader og andre ting over for disse virksomheder, fordi de er svage, de har ingen rigtig ledelse, resultatet vil de fleste gange simpelt hen medføre lukning, og så kan man blokere den lukkede virksomhed til dommedag uden at få en krone. Derfor mener jeg, det er bedre, at man i sådanne, om jeg så må sige syge situationer er lidt med til at få det til at gå en overgang, til der er en rigtig ejer igen, som man kan kanøfle.

Vi mener, at det er helt i orden, at fagforeningerne strides og kæmper med A. P. Møller, ØK og alle de andre store, men det, der er tilfældet i dette lovforslag, er, at det er virksomheder, der er på knæ, som man skal skåne, og som man skal hjælpe, for at de kan komme på andre hænder, så de kan fortsætte med de arbejdspladser, der har været tidligere. Det er for dyrt for samfundet, hvis man lader disse virksomheder gå ned. Det er vanskeligt at sælge dem, det er vanskeligt at få dem videreført, og det må være i alle såvel liberalistiske som socialistiske partiers interesse at skåne disse virksomheder, når det kun drejer sig om en

overgang, og når man virkelig kan bevare arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Henning Philipsen (SF):

Nu oplevede vi altså igen en gang, som vi har gjort før, at når man beder en af fremskridtspartiets repræsentanter dokumentere sine påstande, så siger han: ja, det kommer jeg med i udvalget. Det har vi oplevet før. Jeg synes nok, det ville være rigtigt, når man fremsætter påstande her i folketings salen — og det er ikke et ligegyldigt sted, det er det i hvert fald ikke for mig — om, at fagforeninger har misbrugt deres magt, at man så ikke bare nøjes med, som hr. Tange gjorde, at sige: ja men det skal jeg nok fremskomme med i arbejdsmarkedsudvalget. Jeg har en til vished grænsende fornemmelse af, at den dokumentation får vi ikke, ligesom vi heller ikke har fået det tidligere i andre udvalg, når repræsentanter for fremskridtspartiet tidligere har fremsat udokumenterede påstande. Jeg går ud fra som en given ting, at den domsudskrift, som hr. Tange henviser til, må være en domsudskrift fra arbejdsretten. Så er vi andre også i stand til at få den, det har hr. Tange ikke patent på.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Tange) (FP):

Jeg kan godt her kort referere den sag, jeg taler om. Det var simpelt hen en tømrermester, der gik ned, mens han var i gang med at bygge en handelsskole oppe i Thisted. To af hans svende startede et selskab og fortsatte byggeriet, hvorefter de blev blokeret og man forlangte, at de skulle betale 26.000 kr. i løn til den fallerede mester, deres egen tidligere mester, svende, og det mener jeg er fuldstændig urimeligt, men de var nødt til at betale, fordi de havde påtaget sig arbejdet og stod over for dagbøder — det troede de i hvert fald og blev rådet dårligt. De måtte betale de 26.000 kr., som arbejderne nemt og mageligt kunne have fået igennem Lønmodtagernes Garantifond. Resultatet bliver, at dette nystartede selskab med disse to svende, der startede for sig selv, formentlig går ned med flaget igen, da de ikke kan tåle et tab på 26.000 kr. Det er en dom, der er afsagt af retten i Thisted